

... je pravda, že na to, když jsem byl klient v Projektu Šance, nerad vzpomínám, už si toho raději ani moc nepamatuju. Byla to doba, kdy jsem docela zlobil..., ale pak jsem jednoho dne vstoupil do Domu Šance, který tehdy ještě sídlil ve Vršovcích, kde mi byla poskytnuta velká pomoc v podobě pracovní terapie, peněžní i psychické podpory. Je ale fakt, že jsem si tenkrát té pomoci od Vás zas tolik nevážil, dneska už to vidím jinak, a taky si uvědomuji, že na dno se můžu dostat i dnes, a je to tak snadné. Vždycky jsem se těšil, když jsem k Vám mohl zajít na polévku i čaj, mohl se osprchovat a měl jsem si s kým popovídat. Tak to všechno asi mělo být, abych si uvědomil, že bez práce to v životě nejde, a když chci peníze, musím prostě makat. Pamatuji se na dobré rady od pana Lászla, tenkrát jsem si je nebral tolik k srdci, měl jsem svou „hlavu a rozum“, ale pana Lászla jsem si vždycky vážil. Nebyly to hezký roky a jsem rád, že je mám za sebou. Děkuji a mějte se fajn. Milan

Milan zavzpomínal, jak jsme mu před lety pomáhali. Dnes už naši pomoc nepotřebuje, v pracovní terapii v Domě Šance dospěl k samostatnosti.

Vážená paní, Vážený pane, Projekt Šance má za sebou 29 let intenzivní činnosti pro „dítě ulice“ a vidíme jeho smysluplnost stejně, jako ji na začátku viděl László, když si vzal igelitovou tašku a s osvětovými preventivními materiály šel na ulici mezi klienty. Od těch dob se mnohé změnilo. Máme streetworkcentrum (nizkoprahovou pomoc pro ty, kteří se potřebují najíst, napít, umýt se, vyprat si a vysušit oblečení – najít alespoň takto cestu domů...), a hlavně máme Dům Šance a pracovní terapeutickou dílnu – prevenci sociálního vyloučení, která mnohým klientům pomohla, ať už krátkodobě (získali sebevědomí, že to zvládnou, a začali se o svůj život starat), nebo i dlouhodobě či opakovaně, jednoduše podle potřeb klientů. Pracujeme i s rodiči, pokud o to mají zájem. Naším cílem nebylo a není utvrzovat klienty v tom, že na ulici se dá také žít. Otevřeně s nimi mluvíme tak, že u nás najdou podporu a pomoc, aby se mohli sami postavit na vlastní nohy a dál nepatřili mezi potřebné, a v tom jsme dlouhodobě úspěšní i díky Vaší laskavé podpoře. **Děkujeme Vám.**

Úspěšná práce s klienty Projektu Šance je především o empatii, trpělivosti a pochopení druhých v životní situaci, kdy už se může zdát, že je vše ztracené. Následující šance a objasněné důvody neúspěchů, vedou často k úspěchu. **1.** Stejně tak to bylo s Jirkou, který patřil mezi klienty, kde byste úspěch už nečekali. Museli jsme najít společnou cestu ke zpracování jeho traumat z dětství, která ho tížila a která jej dodnes občas přemůže, ale snaží se. Nezbyvá než doufat, že svou velkou životní příležitost v hotelu Hilton využije, nezůstane v životě bez rodiny a jeho osud se natrvalo v dobré obrátí. Nečekaně se Jirka stal naší hvězdou roku 2024. **2.** Osud Richarda a Romana je trochu jako hořkosladká telenovela, ale bez legrace. Patří mezi klienty, kteří stále žijí ve svých snech a ve virtuální realitě. Co je v mobilu a na sociálních sítích, to je ono...! V září se rozhodli vstoupit do podnikání a věřili..., aniž by se kohokoliv zeptali, o čem to celé je. Alespoň zpovzdálí je v rámci možností sledujeme, a když je nejhůř, mají naši pomoc a podporu nadosah, jako jsme jim pomohli s měsíčním nákupem na fotografii. **3.** Před několika lety se nám podařilo sehnat Michalovi brigádu v zahradnické firmě a zahradničení ho doslova chytilo. Bohužel má občasné výpadky, v důsledku traumatických zážitků. Z domova utekl do Prahy za vidinou lepšího života, kterou ale ve víru různých pokusů velkoměsta nezvládá. Těto brigády se drží a i nadále ji má moc rád a těší se z ní. Mění mu život, avšak pro zanedbanost a velké ego se změna k lepšímu děje věeeelmi pomalu. Už jsme plánovali, že by si jednou mohl pořídit mimo Prahu úplně levnou chatičku, aby nezůstal sám, měl střechu nad hlavou, ale on i my spíš zas a znovu doufáme, že to „tentokrát“ vyjde. **4.** I Petrovi se v posledních měsících daří. Už není sám, zamiloval se, a přestože naši pomoc, která mu dává nové impulzy do života, stále potřebuje, nachází smysl ve starosti o vysněnou partnerku a v péči o fenku pitbulteriéra Ritu, která mu v jeho samotě byla vždy oporou. (Rita žádné výpadky nemá, „pracuje“ a dává mu pocit věrnosti stále, pilně a s radostí.) **5.** Ne každý klient Projektu Šance je na takové mentální úrovni, aby si uvědomil svoji životní situaci a uměl přijmout možnosti pomoci. Radek je jedním z nich. Po ukončení pobytu v „ústavní péči“ skončil na ulici, kde žije pro běžné chodce v málem neviditelném světě. Tam, v kruté realitě mezilidských vztahů, žijí ti, kteří nikomu nescházejí, v labyrintu toxické „pomoci“. Pro ně je sladkým mámením jídlo za nic, dobře myšlená, všude číhající jednorázová pomoc, která je návyková. Zamotal se do zaběhlého systému nabídek sociální pomoci a točí se na kolotoči „potřebných lidí“ mezi úřady, ulicí, léčebnou a vězením. Kudy kam? Bloudí mezi nabízenými možnostmi pomoci a slyší, nezvládnete to, tak jo... Co s tím...? Raději nic neumí a překonává obavy, aby nepřišel i o tu jednorázovou pomoc! Pro Radka jsme jeho náhradní rodina a nachází u nás vstřícné a přátelské prostředí. Dokázali byste hodinu bez přestání jíst? Pro Radka, když má příležitost, je jídlo jediná radost a chvilkové potěšení. Když už začínáme zvedat oči, aby mu ze všeho toho tláskání nebylo špatné, upokojí nás „neboóój...“ a dá si šťastně další jogurt.)

Vážená paní, Vážený pane,

blíží se Vánoce a Štědrý večer, a to bývá pro klienty Projektu Šance nejtěžší období. Během roku se jim lépe daří skrývat bolest z toho, že nemají rodinu ani rodiče, kteří by se o ně starali a mohli by jim věnovat lásku a podporu. Snažíme se jim nahrazovat rodinu, kterou postrádají, ale zároveň potřebujeme, aby skutečně dospěli a pochopili, že naše rady a vedení jsou zde proto, aby to svoje neblahé období překročili a sami si založili svou rodinu, která bude fungovat, jak má.

Další klienty čeká v příštím roce ten poslední krok – krok do „velkého“ života. I díky Vám a Vaší pomoci se nám to společně může podařit. Myslete na nás, prosím, na Štědrý večer. Pomozte usnadnit našim „dětem ulice“ vstup do roku nového, aby již „děti ulice“ nemusely být.

Děkuji Vám z celého srdce, že jste ten kus cesty šli s námi, a doufám, že ještě kousíček cesty s námi půjdete.

Poslání Projektu Šance pro české „děti ulice“ pokračuje, **vážená paní, vážený pane**, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

foto © archiv Projektu Šance, není-li uvedeno jinak

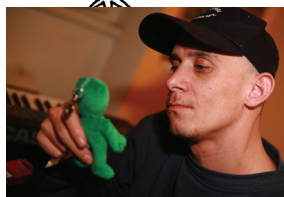
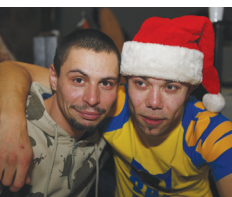
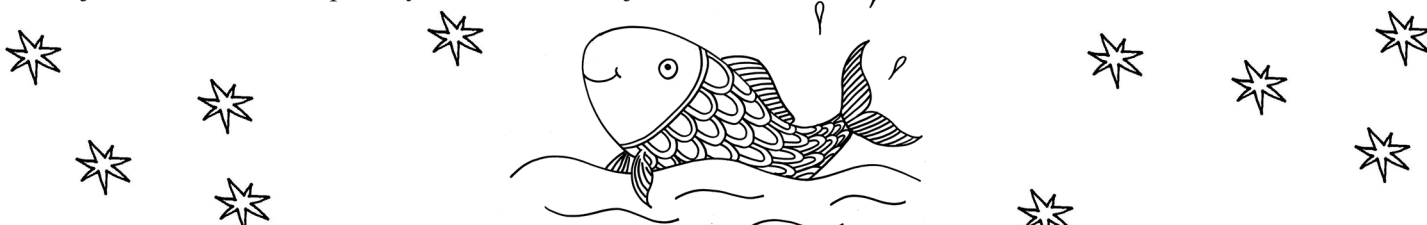
foto © ČTK

foto © Seznam.cz

1. Paní profesorka Helena Illnerová patří mezi naše nejdelší podporovatele. Máme radost, že přijala naši nabídku/prosbu a stala se jednou z „Tváří našich dárců“. 2. Stejně tak Radana Urbanová ze společnosti Seznam.cz nás podporuje od doby, kdy Dům Šance ještě sídlil na městské části Praha 5. Radana je náš digitální anděl a otevírá nám cestu osvětové reklamy na internetu. 3. 26. září 2024 jsme od společnosti Seznam.cz převzali šek/kredit na propagaci Projektu Šance na internetu v rámci reklamního systému Sklik. 4. Marek Lampart, skvělý portrétní fotograf, se nově profiluje jako moderátor videorozhovorů a na rok 2025 připravuje zajímavé rozhovory se zajímavými lidmi. Chce se s Lászlem setkat, aby mohl více proniknout do sociální sféry, která ho zajímá, aby ji mohl spolu se svými diváky více pochopit. Rádi s Vámi rozhovor/rozhovory s Lászlem budeme sdílet. Jistě to bude, jak Lászla známe, občas překvapivé, ale také zajímavé a někdy to může být i dojemné, vzhledem k tomu, jak dobře László zná příběhy „dětí ulice“ z Projektu Šance.

24. prosince 2024 už tradičně připravujeme pro klienty Projektu Šance štedrovečerní večeři, výslužku a jako obvykle spíš praktické dárky pro ty, pro které není u jiného vánočního stolu místo...

Děkujeme za Vaši laskavou podporu a pomoc. Ať se Vám v novém roce daří. Na shledanou...